

POSUDEK VEDOUCÍHO PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Giacomo Puccini Tosca - komplexní řešení opery

Autor/ka práce: Ema Dulíková

Studijní program: Scénografie

Typ studijního programu: Bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Studentka si cíl zvolila sama a dokázala ho velmi samostatně naplnit.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Už samotný výběr je určitým potvrzením aktuálnosti, ale zde se rozhodně studentce podařilo najít si rezonující téma.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Původnost práce hodnotím jako zcela vyjímečnou, mohu jen konstatovat, že v tomto případě je škoda, že tak vynikající akademická práce nebude realizována.

Logická stavba a členění práce:

Práce je pečlivě promyšlená, fundovaně stavěná, jak v teoretické části, tak i v uměleckém výstupu. V návrzích scény, kostýmů i kompletním technickém řešení.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Vzorová v plném rozsahu

Práce s informačními zdroji:

Na vysoké úrovni.

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Na vysoké úrovni.

Stanovisko posuzovatele k výsledku kontroly Theses:

Zcela bez problému.

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Bakalářská práce Emy Dulíkové, komplexní scénografické řešení opery Tosca od Giacoma Pucciniho je práce překvapivě zralá. Málo kdy se totiž v bakalářském programu setkáme s tak systematicky promyšleným pohledem na zažité klasické dílo operního repertoáru. Nevšední míra vlastní interpretace, není zároveň nijak na úkor autora a jeho původního záměru. K tomu je třeba hodně odvahy, odhodlání a možná až fanatického pracovního nasazení, protože takový výsledek nepřichází náhodou a bez práce.

Studentka velmi poctivě prozkoumala terén klasického díla ve všech souvislostech, předně proto, že ona, když něco dělá, potřebuje věci dobře porozumět. A to zní jako něco samozřejmého, ale už to je důležitý rozdíl od jiných studentů, není to vůbec samozřejmost. Téma studuje a hledá v něm vlastní zkušenost, skrze kterou pak dokáže vyprávět vlastními obrazy. Pracuje autenticky a přitom se zároveň snaží být zodpovědná k autorovu záměru. Neohýbá a nezužuje téma jen na to nač dosáhne, což je běžný klíč i některých renomovaných profesionálů. Téma nezkoumá nikdy mechanicky, nýbrž celkem bolestivě skrze upřímné hledání v sobě samé. Ve své teoretické práci o tom mluví, ale dalo se to i pozorovat na veliké radosti se kterou tvořila výtvarné návrhy.

Vyzdvihnout je potřeba i fakt, že se nenechala ovlivnit obvyklou inscenační praxí a každou postavu, všechny vzájemné vztahy postav a motivace, prostředí, kde se odehrávají, nepřevzala nějak automaticky, ale podrobila je vlastnímu zkoumání, čímž celý příběh a především důvody a pohnutky vedoucí k vývoji dramatické zápletky osobitě interpretovala, skrze vlastní zkušenost.

Až, když pro ni všechny postavy a situace dostaly logiku, aniž by ztratily své původní významy, nachází nástroje k vyjádření, prostorové a výtvarné řešení. Zní to možná přehnaně, ale já právě tuhle důslednost považuji za nejcennější. Jakkoliv je víc než dobré, že se to nakonec doopravdy podařilo, považuji za nejcennější tu odvahu v hledání autenticity v díle, tak celosvětově proslulém, nesčetněkrát inscenovaném, kde jiným stačí zopakovat už vžitá instantní klišé.

Její východiska byla osobní.

Velmi správně se nechala inspirovat samotným rituálem jevištního předvádění, až očištným významem rituálního aktu. Podařilo se tak, že téma rezonuje v divákově představivosti.

Nebránila se ani, opeře tak vlastní, vážnosti, protože ji velmi citlivě vyvažuje humorem a nadsázkou v přesné míře. A to rozhodně dobře koresponduje s tím, jak přistupoval ke svým operám Puccini, on znám až horečnatou umanutostí připravit divákovi jednak pravdivý a přitom až extatický zážitek.

Další důležitou inspirací byla studentce její ambivalentní zkušenost z katolického gymnázia, tak ale i její osobní zážitky z návštěvy Malty. Zase to setkání vysokého a nízkého, socha Ježíše, omotaná stovkami malých barevných světýlek, lidové oltářky. Míra citlivosti, schopnost pozorovat a vidět, reflektovat vlastní asociace, analyzovat je, ale pak syntetizovat, být schopná pomocí toho dopracovat se k vlastní interpretaci, to jsou schopnosti, které Emu k našemu oboru předurčují.

Nebudu vyjmenovávat všechny aspekty této práce, teoretická část je reflektuje a obrazová zase dokazuje, že studentce nechybí imaginace, výtvarné myšlení a že umí pracovat s intuitivní tak i racionální rovinou zvoleného díla.

Nutno dodat, že Emu Dulíkovou jsem v této práci nedoprovázela sama, ale spolu s mými ctěnými kolegy. Znáám ji ale už od prvního ročníku a proto můj posudek tu mluví ne jen o Tosce, ale o konzistentním přístupu k práci, poctivém vývoji v myšlení a chápání zvoleného oboru. Protože to vedlo k tomu, že Ema Dulíková dokázala postavit svět Toscy, kamínek po kamínku, do struktury, která funguje autenticky, jak po smyslu, tak i v emoční rovině a obstojí i ve všech vysokých nárocích, které operní žánr klade.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Doporučení práce k obhajobě: Práci Emy Dulíkové doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: A za teoretickou a A za umělecký výstup

Datum vypracování posudku: 8. 6. 2024

. .MgA Hana Fischerová

.....
Jméno vedoucího práce

.....
(datum a podpis)